

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الأصول الستة

ALTI TEMEL ESAS

ŞEYH MUHAMMED BİN 'ABDULVAHÂB

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismi ile. Hayretler içinde bırakan ve o Meliku'l-Ğallab'ın kudretine dalalet eden hususlardan biri de şu Altı Temel Esastır: Şöyle ki Yüce Allah bu esasları pek çok kimsenin zannettiğinin aksine avam için bile apaçık bir şekilde beyan etmiştir. Sonra bu apaçık beyanın ardından oldukça az bir topluluk dışında dünyanın en zekilerinden ve Ademoğullarının en akıllılarından çok sayıda kimse onlar hakkında hataya düşmüştür.

Birinci Temel Esas:

Dini bir-tek olarak ve ortağı bulunmaksızın Allah'a halis kılmanın ve bunun zıddı olan Allah'a şirk koşmanın beyanıdır. Kur'an'ın çoğu bu temel esasın beyanı hakkındadır. Bu esas halkın en kalın kafalısının bile anlayabileceği sözlerle birçok değişik surette beyan edilmiştir. Sonra ümmetin çoğunluğuna olanlar olunca; şeytan onlara İhlası, Salihleri küçümsemek ve haklarını eda etmekte kusurlu davranmak olarak, Allah'a şirk koşmayı ise Salihleri sevmek ve onlara tabi olmak suretinde

gösterdi. ¹

İkinci Temel Esas:

Allah din üzere ictimayı/birleşmeyi emretmiş onda tefrikayı/ayrılığı yasaklamıştır. Yüce Allah bu hususu avamın bile rahatlıkla anlayabileceği sadra şifa bir beyan ile beyan etmiş ve bizlere tefrika ve ihtilafa düşen ve böylelikle helak olan bizden öncekiler gibi olmayı yasaklamıştır. Müslümanlara din üzere birleşmeyi emrettiğini ve dinde ayrılığa düşmekten onları nehyettiğini bildirmiştir. Bu husus sünnette gelen ve konu hakkında hayretler içinde bırakan rivayetlerle daha da açıklığa kavuşturulmuştur. Sonra iş öyle bir noktaya vardı ki dinin usulünde ve furûunda iftirak etmek ilmin ve dinde fikhın ta kendisi sayılır oldu. Dinde ictima/birlik ise zındık veya mecnundan başkasının dile getirmeyeceği bir şey sayılır oldu.

Üçüncü Temel Esas:

İctimayı/birliği tamamlayıcı hususlardan biri de, üzerimize yönetici olmuş kimseleri isterse Habeşli bir köle olsun dinleyip ona itaat etmektir.² Yüce Allah bu hususu şer'i ve kaderi beyanın bütün türleri ile ve her yönden yeterli ve yaygın bir beyan ile beyan etmiştir. Derken bu temel esas ilim iddiasında bulunan kimselerin pek çoğunun yanında bile bilinmez bir hale geldi. Onunla nasıl amel edilsin ki?

Dördüncü Temel Esas:

İlmin ve ulemanın; fikhın ve fukahanın beyanı ve onlara benzedikleri halde onlardan olmayanların beyanıdır. Yüce Allah bu temel esası Bakara süresinin başlarında: ***Ey İsrailoğulları Üzerinizdeki nimetimi hatırlayın (2/Bakara,47)*** buyruğunda İbrahim aleyhisselam'ın zikrinden önceki ***Ey İsrailoğulları (2/Bakara,122)*** buyruğuna kadar olan ayetlerde beyan etmiştir. Bu temel esas sünnette gelen çok sayıda ve gayet açık buyruklar ile daha da açıklığa kavuşturulmuştur. Bu

¹ Böylece onlar İhlas'ın, salih kimseler hakkında aşırı gitmek ve onlara bağlanmak olduğunu sandılar.

Not: Şeyh, kendi yaşadığı dönem olan hicri 12. - 13. asır (miladi 18. yüzyıl)'dan bahsediyor. Bizim yaşadığımız zamanda ise (miladi 21. yüzyıl) şirk ve batıl inançlar halk arasında çok daha fazla yaygınlaşmıştır.

² Burada vurgulanmak istenen, müslüman yöneticilere Allah'ın izin verdiği hususlarda itaat etmenin önemidir.

açıklamalar halkın en kalın kafalıları için bile oldukça açık-seçik bir beyan iken bilinip tanınmaz şeylerin en bilinmezi haline gelmiş ilim ve fıkıh bid’at ve dalalet sayılmıştır. Onların yanındaki en hayırlı şey hakkı batılla karıştırmaktır. Allah’ın yaratılmışlara farz kıldığı ve övdüğü ilim ise zındık ve mecnun olandan başkasının ağzına almayacağı bir şey olarak görülmeye başlanmıştır. Bu ilmi inkar eden ona düşmanlık gösteren ondan sakındırmak ve onu yasaklamak için eser yazanlar ise alim ve fakih sayılmıştır.

Beşinci Temel Esas:

Yüce Allah’ın, Allah’ın velilerine dair beyanı ve onlar ile Allah düşmanı münafıklardan ve facirlerden onlara benzeyenleri tefrik etmesi. Bu konuda şu ayetler yeterlidir:

Al-i İmran süresinin şu ayeti: ***De ki Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyun Ta ki Allah da sizi sevsin (3/Al’i İmran,31)***

Maide süresinin şu ayeti: ***Ey İman edenler İçinizden kim dininden dönerse Allah yakında öyle bir topluluk getirir ki Allah onları sever onlar da Allah’ı severler (5/Maide,54)***

Yunus süresinin şu ayeti: ***Haberiniz olsun ki Allah’ın velilerine hiçbir korku yoktur ve onlar kederlenecek de değillerdir. Onlar iman etmiş ve Allah’a karşı gelmekten sakınmış olanlardır. (10/Yunus,62-63)***

Derken iş öyle bir noktaya vardı ki, insanları hidayete sevk ettiğini ve şeriatı koruduğunu öne süren ilim iddiacılarının bile pek çoğuna göre Evliyaullah mutlaka rasüllere ittibayı terk etmelidir. Rasüllere tabi olan, velilerden değildir. Yine mutlaka cihadı terk etmelidir. Cihad eden onlardan değildir. Yine mutlaka imanı ve takvayı terk etmelidir. İmanı ve takvayı gözeten onlardan değildir.

Ey Rabbimiz Senden af ve afiyet isteriz. Şüphesiz ki sen duaları işitensin.

Altıncı Temel Esas:

Kur’an ve Sünnet’in terk edilip birbirinden farklı ve değişik şahsi görüşlere ve hevaya ittiba edilmesi konusunda şeytanın ortaya attığı şüphenin reddidir. Söz konusu şüphe şudur: Kur’an’ı ve Sünnet’i

ancak mutlak müctehid bilebilir. Mutlak müctehid ise şu şu özelliklere sahip olan kimsedir - öyle vasıflar zikredilir ki belki de onlar tamamıyla Ebu Bekir ve Ömer’de bile yoktur. Eğer bir insan bu vasıflara sahip olamaz ise Kur’an ve Sünnet’ten yüz çevirmesi hiçbir şüphe ve tereddüde yer kalmaksızın kesin bir şekilde gerekli ve farzdır. Her kim de hidayeti Kur’an’da ve Sünnet’te ararsa o ya bir zındıktır ya da bir deli. Çünkü Kur’an’ı ve Sünnet’i anlamak çok zordur.

Allah’ı tenzih ederim ve O’na hamd ederim. Allah bu mel’un şüphenin reddi için ne kadar çok değişik yönlerden hem şer’i hem kaderi hem hilkaten hem de ermen beyanda bulunmuştur! Öyle ki bu açıklama zorunlu olarak bilinen umumi bilgiler seviyesine ulaşmıştır. Ancak insanlardan pek çoğu bilmezler.

Andolsun ki onlardan çoğu hakkında söz hakkı oldu. Artık iman etmezler. Biz onların boyunlarına çenelerine dayanan demir halkalar koyduk. Başları yukarıda gözleri aşağıdadır. Önlerinden bir set arkalarından da bir set çekmişizdir. Gözlerine de perdeler indirdik artık görmezler. Onları uyarsan da uyarmasan da onlar için birdir iman etmezler. Sen ancak Zikr’e ittiba eden ve gıyabında Rabbinden korkan kimseleri uyarırsın. Böylesini hem bir mağfiret ile hem de üstün bir ücretle müjdele. (36/Ya-sin,7-11)

Son olarak, bütün övgüler âlemlerin rabbi olan Allah’a aittir. Allah’ın salâtı ve çokça selamı kıyamete dek efendimiz Muhammed’in ailesinin ve ashabının üzerine olsun.

Tevhid ve İhlas